

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **G. M. G.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence Opava**, se sídlem Krnovská 68, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 7. 2011, č. j. 22 A 73/2011 – 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 7. 2011, č. j. 22 A 73/2011 – 6, odmítl žalobu proti úkonu ředitele Věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Opava, plk. Mgr. Ivo Turoka ze dne 25. 2. 2011, jímž byla shledána nedůvodnou stížnost žalobkyně na chování MUDr. M., lékaře zdravotního střediska Věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Opava.

Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti tomuto usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž namítá nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Svou žádost odůvodnila tím, že je ve výkonu trestu odnětí svobody a bez příjmů; stěžovatelka zároveň deklarovala svou nemajetnost. Krajský soud usnesením ze dne 17. 10. 2011, č. j. 22 A 73/2011 - 21, osvobodil stěžovatelku od soudních poplatků v plném rozsahu (výrok I.), zároveň však zamítl návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů (výrok II.). Proti výroku II. tohoto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou shledal Nejvyšší správní soud důvodnou a rozsudkem ze dne 27. 7. 2012, č. j. 5 As 110/2011 – 36, zrušil mj. výrok II. usnesení krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh stěžovatelky na ustanovení advokáta.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud zrušil výrok usnesení krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti, přistoupil následně sám k posouzení jejího návrhu na ustanovení zástupce, neboť krajské soudy od 1. 1. 2012 již o těchto návrzích v řízení o kasační stížnosti nerozhodují (viz § 109 odst. 1 s. ř. s,

ve znění účinném od 1. 1. 2012). Nejvyšší správní soud tedy vyzval stěžovatelku přípisem ze dne 17. 8. 2012, č. j. 5 As 129/2012 - 37, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy doložila soudu svou aktuální majetkovou situaci a ve stanovené lhůtě soudu předložila vyplněný formulář o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě ani později nereagovala, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 9. 2012, č. j. 5 As 129/2012 – 41, zamítl její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud tedy uvedeným usnesením ze dne 4. 9. 2012 zároveň vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 12. 9. 2012, lhůta pro předložení plné moci uplynula dne 26. 9. 2012. Stěžovatelka však plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti ve stanovené lhůtě ani později nepředložila. Nedoložila ani vlastní vysokoškolské právnické vzdělání.

Vzhledem k tomu, že nedostatek zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nedostatkem podmínky řízení, který nebyl odstraněn, a nelze pro tento nedostatek v řízení pokračovat (viz § 105 odst. 2 s. ř. s.), nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. října 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu